

If I Can't Dance

De minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap heeft in haar voornemensbrief van 10 juni 2020 de mogelijkheid geboden om te reageren op eventuele feitelijke onjuistheden in het advies van de Raad voor Cultuur van 4 juni jl. De reactie van Stichting If I Can't Dance, I Don't Want To Be Part Of Your Revolution (hierna: If I Can't Dance), is voorgelegd aan de raad, met het verzoek om te bezien of deze aanleiding geeft het advies over de aanvraag te herzien. In dit aanvullende advies reageert de raad op de gemelde feitelijke onjuistheden. Andere reacties dan feitelijke onjuistheden laat de raad buiten beschouwing.

De instelling spreekt haar verbazing uit over het feit dat zij zo nadrukkelijk op talentontwikkeling wordt beoordeeld. In antwoord hierop verwijst de raad naar de toelichting op de Regeling op het specifiek cultuurbeleid, waarin is bepaald dat ontwikkelinstellingen zich 'dienen te richten op en bijdragen aan talentontwikkeling of genreontwikkeling'.

Ook bestrijdt If I Can't Dance het oordeel van de raad dat zij 'een vrij conventionele organisatie' is 'met een weinig vernieuwende werkwijze'. Om dit oordeel te weerleggen beroept zij zich op haar nomadische en feministische karakter. De raad neemt hier kennis van, maar benadrukt dat het hem vooral ging om de weinig vernieuwende vormen van talentontwikkeling bij If I Can't Dance.

Voorts betoogde de raad in zijn advies dat andere instellingen vergelijkbare performance-kunst presenteren. If I Can't Dance weerspreekt dat ze zich in haar aanvraag zou hebben laten voorstaan op 'onderscheidende performances'. In antwoord stelt de raad dat de instelling zich wel degelijk heeft beroepen op haar veronderstelde uniciteit: 'Wij zijn hét productie- en onderzoekscentrum voor performance en in die hoedanigheid nemen wij een unieke positie in binnen de beeldende kunstpraktijk.'

If I Can't Dance stelt dat het onjuist is dat zij vaak met gerenommeerde kunstenaars werkt. Toch is dat wel wat de instelling zelf schrijft in haar aanvraag, als het gaat om 'het gezelschap van kunstenaars en onderzoekers waarmee we werken en waartoe internationaal gerenommeerde makers behoren'. De hieraan gekoppelde veronderstelling dat de raad een voorkeur zou hebben voor instellingen die met jonge makers werken, is onjuist. Over de leeftijden van de aan de ontwikkeltrajecten deelnemende kunstenaars spreekt de raad zich niet op voorhand uit.

Ten slotte legt de instelling uit dat het willen uitoefenen van een groot aantal taken geen kwestie is van geen keuzes kunnen maken, maar een gevolg van haar visie dat bij performancekunstenaars al de genoemde onderdelen integraal met elkaar verbonden zijn. De raad meent daarentegen dat een ontwikkelinstelling zich meer op zijn kerntaak zou moeten concentreren.

Conclusie

De Raad voor Cultuur ziet in de reactie van If I Can't Dance geen aanleiding zijn advies te herzien.